

Een weg met zegeningen en uitdagingen

In gesprek met pater Avin Kunnekkadan over tien jaar overste van de SVD

Erica Op 't Hoog

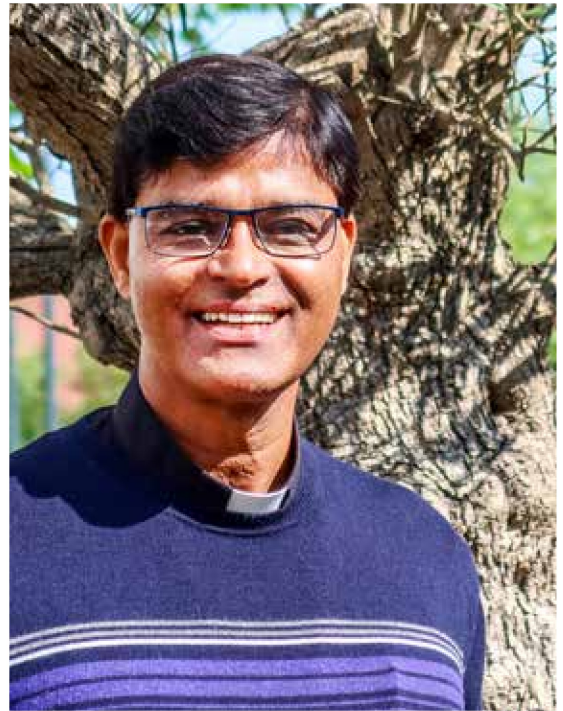
In mei dit jaar treedt pater Avin Kunnekkadan SVD af als provinciaal overste van de Nederlands-Belgische provincie van de SVD. Pater Klemens Hayon zal hem op 1 mei opvolgen. Het is dan tien jaar geleden dat hij werd benoemd als eerste niet-Europese provinciaal overste in Nederland. In 2017 sprak de redactie van het KNR Bulletin met hem en zijn voorganger pater Bert Wooning over deze moedige stap van de SVD. Nu zijn we terug en spreken opnieuw met pater Avin. Hij kijkt in dankbaarheid terug en is hoopvol voor de toekomst, hoewel de weg zeker ook vele uitdagingen kende.

“Tien jaren provinciaal waren niet alleen maar jaren van bestuur,” zegt pater Avin. “Het waren jaren van verbondenheid en groei. Een weg met zegen en uitdagingen en ook strijd. Het was niet altijd makkelijk, maar ik heb veel steun mogen ervaren van mijn medebroeders, veel deskundige vrijwilligers en heb er veel van geleerd.”

De SVD was een van de eerste congregaties in Nederland die buitenlandse medebroeders naar ons land liet komen om de missie van de paters hier voort te zetten. Dit kwam voort uit het algemene beleid van de SVD waarin Europa als missiegebied werd aangemerkt. En de SVD was dus ook de eerste congregatie in Nederland met een niet-Europese provinciaal overste. “Ik had daardoor het gevoel dat iedereen keek hoe ik het deed. Dat maakte me wel onzeker.”

Stabiliteit, continuïteit en financiële onafhankelijkheid

Toen pater Avin begon als provinciaal stond de SVD voor enkele grote uitdagingen. “In de jaren '80 was er vanuit gegaan dat er rond 2025 geen Nederlandse broeders meer zouden zijn. Net als bij veel andere congregaties was het beleid gericht op voltooiing. Maar met de komst van buitenlandse medebroeders is al vóór de eeuwwisseling een andere koers ingezet. In de tien

jaar van mijn provinciaalaat hebben we gewerkt aan optimale zorg voor onze seniore medebroeders, stabiliteit, continuïteit en financiële onafhankelijkheid. Op dit moment zijn er negentien oudere medebroeders uit Nederland en België.” Met enige trots vult hij aan: “de oudste SVD'er wereldwijd hoort ook bij onze provincie, hij is 102. Onze jongste medebroeder komt uit Togo en is 32. Inmiddels zijn er meer buitenlandse medebroeders dan Nederlandse en is juist continuïteit uitgangspunt.”

Uiteraard is de zorg voor de oudere medebroeders een belangrijk thema geweest de laatste jaren. Zij wonen in het Missiehuis in Teteringen. “Om goede zorg te waarborgen is samen met enkele andere congregaties SART opgezet. Binnen dit samenwerkingsverband werd de zorg en huisvesting voor oudere religieuzen geregeld hier in Teteringen. Helaas ging, mede door de coronacrisis, het aantal leden van sommige van deze congregaties snel achteruit. Deze plekken werden niet opgevuld en enkele

Stel hoge doelen, durf groot te dromen en heb de moed om nieuwe wegen te zoeken.

congregaties trokken zich terug uit SART, dat hierdoor is opgeheven. Als SVD hebben we nu een overeenkomst met Zuiderhout om de goede zorg voor onze medebroeders te waarborgen.”

Werken aan missie vanuit parochies

De overige, jongere buitenlandse broeders wonen allemaal in kleine gemeenschappen van drie tot vier leden. Avin: “In eerste instantie was het de bedoeling dat zij hierheen kwamen voor missionair werk en niet voor het werk in parochies. Maar mede op voorstel van deze interculturele medebroeders is besloten om wel vanuit parochies te gaan werken. Dat biedt een goede basis voor het missionaire werk. Nu werken er in iedere gemeenschap in principe twee medebroeders in de parochie. Met het daarmee verdiende salaris kunnen de gemeenschappen financieel zelfstandig zijn. Dat kan

[Pater Avin met enkele van de interculturele leden tijdens studiedagen.](#)

[Opening van het nieuwe provinciaal door generaal overste Anselmo Ribeiro en de oudste SVD'er pater Jan van Zeeland](#)

mede door eenvoudig te leven. Per gemeenschap is er bijvoorbeeld maximaal één auto. Naast het parochiewerk richten de medebroeders zich op het missionaire werk, binnen en buiten de parochie.”

Uitgangspunten voor het missionaire werk zijn beschreven in een nieuw missiestatement dat in 2014 werd vastgesteld en geactualiseerd is in 2024. Prioriteiten zijn: gemeenschapsopbouw, werken in een missionaire parochie (bij voorkeur in multiculturele wijken), aandacht voor kwetsbare mensen, werken met migranten en bijbelapostolaat. Op dit moment zijn er vijf gemeenschappen: Den Haag, Duivendrecht, Hoofddorp, Breda en Roosendaal. “Het missionaire werk wordt op verschillende manieren vorm gegeven. Zo is er in Amsterdam het project Kiemkracht. Dit is een inloop met maaltijden voor mensen in de wijk die eenzaam of thuisloos zijn of in armoede leven. In Den Haag gaan onze missionarissen samen met de zusters SSpS en vrijwilligers elke dinsdag met een auto naar het Malieveld om daar warme maaltijden uit te delen aan dak- en thuislozen. Naast deze eigen projecten zijn er ook medebroeders werkzaam via organisaties als bijvoorbeeld Shiva (voor migranten met HIV/Aids). Ook wordt er in de parochies gewerkt aan het jeugd- en familieapostolaat. Daarnaast is er ruimte voor de medebroeders om zich te specialiseren en verder te studeren.”

Taalmaatjes

In de afgelopen jaren is er een traject opgezet om nieuwe buitenlandse medebroeders te helpen bij hun inburgering en kennismaking met Nederland. Zij doen dat vanuit de gemeenschap

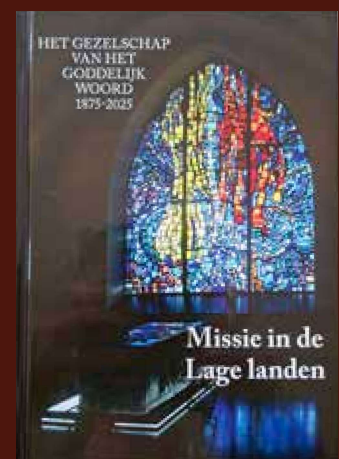
en parochie waarin zij wonen. Op deze manier leren ze snel de cultuur en gebruiken kennen en maken ze kennis met het (kerkelijk) leven in ons land. Uiteraard is het leren van de taal een van de grootste prioriteiten. Iedereen krijgt daarvoor een persoonlijke taalcoach in het begin. Wanneer ze de taal wat beter beheersen, gaan ze meedraaien in het parochiewerk. Pater Avin heeft, na al die jaren dat hij in Nederland woont, nog altijd een taalmaatje. “Zij is inmiddels 95, maar ik heb nog veel contact met haar. Zij kijkt mee bij het schrijven en uitspreken van mijn preken of andere toespraken. Ik ben haar ontzettend dankbaar voor alles

wat zij in al die jaren voor mij heeft gedaan en nog steeds doet.”

“In mijn beginperiode als provinciaal stonden we er financieel niet goed voor. Met de hulp van de (G)REA, deskundige adviseurs en vrijwilligers én de juiste keuzes, zoals het werken in de parochies, zijn we nu weer financieel gezond. Dat is een belangrijke voorwaarde om het werk hier voort te kunnen zetten. We hadden geen eigen huizen meer. Besloten is, ook vanwege de continuïteit, huisvesting aan te kopen voor het provinciaal bestuur. We hebben op verschillende plekken gekeken en ik heb er slapeloze

Missie in de Lage Landen. Het Gezelschap van het Goddelijk Woord 1875-2025

Bij gelegenheid van het 150-jarig bestaan van het Gezelschap van het Goddelijk Woord, bracht de SVD een boek uit. De eerste twee delen schetsen de geschiedenis van de congregatie die in 1875 door Arnold Janssen is gesticht. Het gaat met name over de laatste decennia, vanaf de jaren '80 en '90. Toen werd de duidelijke keuze gemaakt om Nederland als missieland te zien en medebroeders uit de rest van de wereld naar ons land te laten komen om hier in kleine interculturele gemeenschappen de missie voort te zetten. Dat was een duidelijk andere keuze, in een periode dat veel andere congregaties juist kozen voor het werken aan voltooiing. Het beleid dat hieruit voortvloeide wordt in deze delen besproken vanuit het perspectief van enkele betrokken leden van de SVD. In het derde deel van het boek vertellen veel van de Nederlandse en buitenlandse leden over hun leven en werk hier (terug) in Nederland en hoe ze nu en in de nabije toekomst de missie van de SVD willen vormgeven.

Het boek is te bestellen via provinciaalaat@svdneb.nl en kost € 20,00

nachten van gehad, maar we hebben nu sinds 2025 in enkele appartementen hier in Teteringen bij Zuiderhout een Provinciaal Huis, met huisvesting voor de provinciaal, werkruimten, vergaderruimten, een kleine kapel en enkele loogerkamers. We zitten hier dichtbij onze oudere medebroeders en het oude Missiehuis. Hier hebben we ook onze wortels voor een deel liggen.”

Samenwerking met leken

Tien jaar provinciaal overste zijn was niet altijd makkelijk. “Er zijn veel goede dingen gebeurd in die tijd maar ik heb ook pijnlijke beslissingen moeten nemen,” zegt Avin. “Daarin heb ik me wel altijd gesteund gevoeld door mijn medebroeders en andere mensen om ons heen. Vanaf het begin is mijn streven participierend leiderschap geweest, en ook om deskundige leken bij ons werk te betrekken. Ook de staf van de KNR heeft veel voor ons betekend. Daarnaast heb ik nog altijd een persoonlijk begeleider, een spirituele coach. Dat is belangrijk om het vol te kunnen houden. Hoe druk mijn agenda ook is, ik maak elke dag een uur vrij voor gebed. Dat maakt mij sterker.”

Naast een grotere betrokkenheid van leken en vrijwilligers als adviseurs, spraken we tien jaar geleden ook over de mogelijkheid van geassocieerde leden. “Op dit moment is er een kleine beweging gestart,” antwoordt Avin desgevraagd. “We zijn bezig enkele mensen wat meer over onze spiritualiteit te leren. Vorig jaar bestond de SVD 150 jaar. Dat hebben we gevierd in de parochies. We zijn ook met parochianen op pelgrimage gegaan naar Steyl, waar onze wortels liggen en onze congregatie begonnen is. Het is een groeimodel. We willen in de parochies waarin we werken laten zien wat ons charisma is. En we blijven open staan voor nieuwe roepingen vanuit Nederland.”

Toekomst

Na tien jaar provinciaal zijn, gaat pater Avin niet op zijn lauweren rusten. Er wacht hem een nieuwe uitdaging. Samen met drie interculturele medebroeders die binnenkort naar Nederland zullen komen, gaat hij een nieuwe gemeenschap starten in het centrum van 's-Hertogenbosch waar ze ook zullen gaan werken in de Maria-parochie. Op deze manier blijft hij samen met al zijn medebroeders werken aan de toekomst van de SVD in Nederland. Voor zijn opvolger, zijn medebroeders en alle andere religieuzen die werken aan de toekomst in ons land heeft hij nog een paar adviezen: stel hoge doelen, durf groot te dromen en heb de moed om met Gods hulp nieuwe wegen te zoeken.”

Bestuurswisselingen

Broeders van O.L. Vrouw van Lourdes

Broeder Theo van den Boer, districtoverste
Broeder Jan van der Steen, plaatsvervangend districtoverste
Broeder Theo Bekker, lid

Zusters Franciscanessen van Veghel SFIC

Sister Jane Concepcion, overste
Omdat zuster Jane in het buitenland woont is mevrouw Marieke van Grinsven-Peters de vaste vertegenwoordigster van de zusters in de KNR

Zusters van de Goddelijke Voorzienigheid

De heer Jos Frenken is benoemd tot wettelijk vertegenwoordiger van het Religieus Huis

Zusters Birgittinessen Abdij Mariahart, Weert

Zuster Mattea, overste

Zuster Mattea